

REIS

Äraarvamatu Hiina

Proloogiks

Õeldakse, et igal poisikesel on seljakotis marssalikepp. Nii vist on ka iga treeneri unistuseks minna olümpiamängudele oma kasvandikuga. Ebarealne on see lootus noortreenerile, sest pärast keskkooli lõpetamist minnakse õppima just Tallinna või Tartusse ja pikki aastaid kestnud töovilja maitsevad uued treenerid. Kui teha pisut statistikat, siis suures osas tippporti jõudnud sportlased on tulnud suurlinnadesse just maapiirkondadest - Gerd Kanter Vigalast, Erki Nool Võrust, Andrus Värnik Antslast, Andrus Veerpalu Võistest, Albu mees Jaak Mae alustas Aegviidust. Siit võib teha järelduse, et mida hiljem noorsportlane suurlinna läheb, seda reaalsemalt on tal tulevikus tippporti koridoridesse asja. Praktika näitab, et noor ei suuda tavaliselt suurlinna ahvatustele vastu panna või saavutab edu vaid noorteklassis. Noore arengu seisukohalt on väga oluline, et ta oleks perega võimalikult kaua koos ja käiks kõik oma lapsepõlvetaipid läbi. See võtab muidugi kannatamatult palju aega.

Olümpiamängude idee

Miks ma oma kasvandikuga olümpiale minekust alles nüüd, küpse treenerina, mõtlesin hakasin? Aga sellepärast, et minu tahtest kasvandiku

Paljukiidetud Kahe Pardi Rantšo majutas eestlasi ka sellistes onnides.

tippu jõudmiseks üksi ei piisa. Üheaegselt peavad kokku saama nii treeneri kui sportlase tahe, võimekus, mõlemapoolne kõrge motivatsioon ja eesmärgi nimel paljust loobumine. Kõige tähtsamaks teguriks saab sportlase tahe.

Mõned aastad tagasi võitis Grit Šadeiko Tais Euroopa-Aasia mängudel 100m tõkkejook-

Pekingi kõige populaarsemal jalakäijate tänaval jalutades sattus Leonhard Soom (vasakul) juhuslikult kokku olümpialase Martin Padariga.

2x Erakogu

su ning autasustamisel mängiti tema auks Eesti hünni ja vardasse tõusis meie riigilipp, nagu päris olümpiamängudel. See oli Griti meelest ülev tunne, mida tahaks kogeda veel ja veel. Nii sai sügisel Griti uueks motivatsiooniks minna olümpiamängudele. See löi ka minu maailma hetkeks segamini, sest nüüd pidin ma tema edaspidisel ettevalmistusel silmas pidama olümpiamängude reegleid ja nõudmisi. Samal sügisel teistest maakondadest. Türit oli lisaks minule veel maavalitsuse spordinõunik Helle Põllu. Kuna grupis olid kõik omavahel tuttavad, tuli mõnus reis - olime kogu olümpia aja nagu üks ühtne teineteist toetav võistkond.

Elkõige Grete unistusest tulenevalt on nüüd moodustunud TEAM 2012, kuhu kuuluvad veel võimekad Andra ja Krisly Viidikas ja Kristjan Jäärats. Sellel tiimil on sponsorid ja kas võimekus realiseerub tulevikus ka tulemustes, sõltub eelkõige nendest noortest endast.

Nüüd on igapäev selge, miks ma pidin minema Pekingi olümpiamängudele. Tahtsin teada, mis on olümpiamängud, miks sinna pääsemise nimel teha see meeletult trenni nii paljust loobudes. Teiseks tahtsin teada, missugused näevad välja maailma parimad atleedid, kuidas nad valmistuvad vahetult võistlusteks ja kuidas nad oma sooritust võistlustel teevad ning missugused näevad välja selle taustal minu praegused kasvandikud.

Seda kõike on vaja minu edaspidises töös selleks, et üritada ette valmistada tulevikus tiitlivõistlustel koos maailma tippudega võistlevat noort.

Paljukiidetud rantšo

Ettevalmistus minu unistuse täideviimiseks algas kaks aastat tagasi. Panin paberile rahalise kalkulatsiooni, tegin prioriteetides valikud ja säästsin, et olla valmis ca 50 000 krooniseks väljaminekuks. Enamus meie grupi kaheksast liikmest olid sporditöötajad teistest maakondadest. Türit oli lisaks minule veel maavalitsuse spordinõunik Helle Põllu. Kuna grupis olid kõik omavahel tuttavad, tuli mõnus reis - olime kogu olümpia aja nagu üks ühtne teineteist toetav võistkond.

14. augustil, pärast karmi

turvakontrolli ja 12-tunnist lennusoitu maandusime varahommikul väga lämbes unistustelinnas Pekingis. Olümpiamängudeks valminud uus 3. lennuterminal on maailma suurim ehitus. Lennujaamas saime esmakordselt käes hoida Hiina jüaane. Kohe puutusime kokku ka esimese tõsise hinnatõusuga taksoõiduks matjutuskohata.

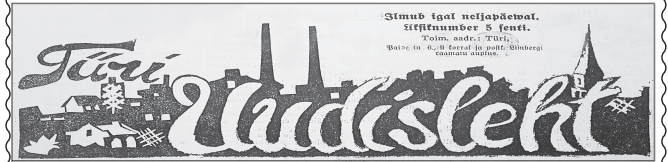
Turismifirma poolt leiti eestlastele majutuseks Pekingist 45 km kaugusel asuv Kahe Pardi Rantšo, mis oli välja reklaamitud väga hästi ja kus pidid majutama 500 eestlast. Esmamulje ei olnud just positiivne, pigem vastuvõetav. Kuid kui hakkas sadama, siis selgus, et katused ei pidanud vett kinni, kuskil ummistas. Väljakannatamatuks osutus puudes olevate ritsikate sirin. Vastuvõetamatuks muutus ka transpordikorraldus Pekingisse ja tagasi. Toit oli ka Pekingiga võrreldes ülikallis. Et võistlustele jõuda, tuli linna sõitma hakata kell 6.30 ja tagasi saime alles öösel kella kahe paiku. Nii ei saanud me öieti magada ega näinud peale võistluste midagi. Kaks päeva pidasime seal vastu.

Juhuslikult leidsime üpris Pekingi südalinna soodsad kohad hostelis. Kõik hädapärase oli olemas, hind oli arusaamatult madal ja tuba tuli jagada kaheksantimeetriliste prussakalistega. Olime oma otsusega väga rahul, sest nüüd saime näha ja tunda tõelist Pekingit nii päeval kui öösel.

Järgneb...

LEONHARD SOOM

TÜRI UUDISLEHT 75 AASTAT TAGASI

30. septembril 1933

Võhmas elekter tänavas ja tubades.

Juba nädalapäevi põleb Võhma Jaama tänaval kaks tänavavalgustuslampi, kuna edaspidi kavtasetakse neid ka Tallinna tänavale ülespanna. Praegu on üks apteegi ees ja teine jaama ringteel. Esimese valgustuse tubadesse sai Võhma restoraan, mis näib pimedal ajal nagu jõulupuu säravat. Elukorteritesse paigutati esimesena Schevelina korterisse ja juukselõikuse ärisse. Üldse on soovijaid 27 maja, nendest kolm peremeest alles „mõtlevad“.

4. novembril 1933

Mõrane aadress.

Möödunud nädalal leidis Türi postkontoris teiste kirjade seas järgmise aadressiline kiri: „Türi tarvitajate ühisuse kassapidajale Jänedal Särevere valla!“ Oleks võinud juba olla: „Türi riigivanemale Kihnus, Lauva linnas!“

Lugemise ring Karjakülasse.

27. oktoobril mil ÜENÜ Karjaküla osakonna juhatus pidas juhatuskoosolekut, otsustati asutada osakonna juurde lugemisring. Nagu näha on kohapeal ja ümbruskonnas asja vastu luvi, sest osavõtjaid on küllalt. – Jääks soovida, et astunud samm mitte viimaseks ei jää.

11. novembril 1933

Kurioosum vaateaknal.

Türi Tarvitajate ühisuse peakaupluse üks vaateaknaid on pühendatud koolitarvetele, sääl on viihke, pliiatseid, reisikohvreid ning kõige all on kustutus kummideest koostatud sõna „Koolitarbed“. Ent otse samas ilutseb tubaka aroom essentsi reklaam plakatid ja pudelikesed essentsiga!

Ei tea on `s need vaateakna korraldajal kahe silma vahele jäänud, või on tubaka essents tõesti kah „koolitarve“?

25. novembril 1933

Türi pidutseb.

Reedel korraldab Türi ap. õigeusu kogudus auhinnalise maskeraad-peo.

Lauapäeval, 25. nov. kannab Türi värsket lavakunsti ühning „Leek“ oma avaetendusena ette H. Raudseppä 4 vaat. draamat „Kohtumõistja Simon“

Külm lõhkus Türi telefonitraate.

Külma tõttu katkesid Türi päris kohas telefonitraadid, mistõttu katkesid linnas paiguti telefonikõned.

2. detsembril 1933

Sulgede vargus Türi.

Hiljuti varastati Türi H. Valteri pööningult reisisohver ja 3 kg. sulgi. Valteri kahju 12 kr.

„Pariisi plastika“ Türi jaama pereroonil.

Pühapäeval, 26. nov. võisid õhtuse rongi ajal Türi jaamas viibijad „nautida“ omapärast etendus. Nimelt demonstreeris keegi rongiga saabunud tundmatu daam jaama esisel omapäraseid plastika nambreid, saates end lauluga: „Oh armas Tallinn, sind jätan maha...“ Politsei oli aga sellise „kunsti“ suhtes eriarvamisel ja kuuldavasti olla koostatud tantsitari pääle protokoll, kuna jaama esisel ja vaguni katusel ei ole lubatud plastikat näidata. Hiljem kuulsime, et tantsitar on end. Võhma ärimees Kallmani tütar Ellen.